

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Zachystalové a soudců JUDr. Ivy Zemanové a Mgr. Pavla Riedlbaucha v exekuční věci

oprávněné: **Vinograf, s. r. o.**, IČO 01770837
sídlem Senovážné náměstí 978/23, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupená advokátem Mgr. Jindřichem Kadounem
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

proti
povinné: **Bublina gastro s. r. o.**, IČO 19248741
sídlem Loretánská 175/5, 118 00 Praha 1
zastoupená advokátem Janem Šleisem
sídlem Jankovcova 1569/2c, 170 00 Praha 7

o návrhu povinné na odklad exekuce, k odvolání povinné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 10. 2. 2026, č. j. 49 EXE 72/2026-41,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinné na odklad exekuce doručený soudnímu exekutorovi dne 30. 1. 2026.
2. V předmětné věci soud prvního stupně pověřil soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, rozhodnutím ze dne 14. 1. 2026, č. j. 49EXE 72/2026-17, provedením exekuce k vymožení pohledávky oprávněné proti povinné na nepeněžitě plnění, na základě vykonatelného exekučního titulu – usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2025, č. j. 2 Nc 1038/2025-18,
3. Rozhodl tak o návrhu postoupeném soudním exekutorem podle § 54 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, na odklad exekuce do právní moci rozhodnutí o současně podaném návrhu povinné na zastavení exekuce z důvodu dle § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“, neboť povinná má za to, že exekuční titul je materiálně nevykonatelný a exekuce je nepřípustná, přičemž pokračování v exekuci způsobuje povinné nepřiměřenou újmu.
4. Soud prvního stupně s odkazem na § 46 odst. 6, § 47 a § 52 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, zamítl návrh povinné na odklad exekuce jako nedůvodný, neboť exekuce je odložena přímo ze zákona již podáním návrhu na zastavení exekuce v zákonné 30denní lhůtě, kdy do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce soudní exekutor může činit úkony směřující k provedení exekuce, ale není oprávněn ji dokončit. Návrh povinné na odklad exekuce je proto zjevně bezúspěšným procesním počínáním. Věcně se bude námitkami povinné soud prvního stupně zabývat v rámci řízení o návrhu povinné na zastavení exekuce.
5. Usnesení soudu prvního stupně napadla povinná včasným odvoláním a namítala, že rozhodnutí vychází z nesprávného právního posouzení věci, když soud dovodil, že návrh na odklad exekuce je bezúspěšný pouze proto, že účinky odkladu nastávají již ze zákona podáním návrhu na zastavení exekuce ve lhůtě podle § 46 odst. 6 exekučního řádu. Takový závěr je nesprávný,

neboť zákonný odklad má omezený rozsah a neposkytuje povinné plnou ochranu před zásahy exekuce. Povinná se domáhala procesní ochrany nad rámec zákonného minima, zejména zamezení pokračování úkonů exekutora způsobujících nepřiměřenou újmu, když předběžné opatření, na jehož základě je exekvováno, podle nejlepšího vědomí povinné zaniklo, neboť oprávněná nesplnila svou povinnost podat žalobu ve věci samé. Soud prvního stupně se vůbec nezabýval konkrétními důvody návrhu na odklad ani tvrzenou hrozící újmou. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné a založené na formalistickém výkladu právní úpravy. Povinná odkázala na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 21 Co 321/2022 s tím, že podání návrhu na zastavení exekuce během lhůty podle § 46 odst. 6 ex. ř. nevylučuje možnost současného podání návrhu na odklad exekuce a rozhodnutí o něm dříve, než bude rozhodnuto o návrhu na zastavení exekuce. Zákonný režim nebrání exekutorovi činit procesní kroky s významnými dopady na povinného, zejména ukládat povinnosti, činit zjišťovací úkony či jinak zasahovat do právní sféry povinné, což exekutor provedl obstavením účtů.

6. Samotná existence omezeného zákonného účinku nevylučuje rozhodnutí o odkladu exekuce soudem. Povinná se proto legitimně domáhala širší ochrany prostřednictvím rozhodnutí o odkladu, neboť považuje exekuci za neoprávněnou a domáhá se ochrany včasnou obranou tak, aby škody z neoprávněné exekuce mitigovala. Závěr soudu, že návrh povinné je z tohoto důvodu zjevně bezúspěšný, je chybný. Povinná v návrhu výslovně uvedla, že pokračování exekuce jí způsobuje nepřiměřenou újmu a že návrh na zastavení exekuce je důvodný, neboť exekuční titul je materiálně nevykonatelný a povinnost uložená na základě exekučního titulu byla splněna. Předběžné opatření v mezichase zaniklo ex lege, protože dosud nebyla podána žaloba podle § 77 odst. 1 písm. a) o. s. ř. Soud prvního stupně se nezabýval důvodností návrhu na zastavení exekuce, nezabýval se tvrzenou újmou povinné a neposuzoval proporcionalitu zásahu do práv povinné. Rozhodnutí je proto zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.
7. Pokud soud prvního stupně považoval návrh na odklad exekuce za procesně chybný, měl návrh odmítnout, nikoli zamítnout. Soud prvního stupně měl při rozhodování o odkladu exekuce posoudit pravděpodobnost úspěchu návrhu na zastavení exekuce, intenzitu hrozící újmy povinného a poměr újmy na straně oprávněného, což v napadeném usnesení zcela absentuje. Napadené Usnesení představuje čistě formální odmítnutí návrhu bez věcného posouzení jeho důvodnosti. Takový postup odporuje účelu § 54 exekučního řádu, popírá ochrannou funkci institutu odkladu exekuce a představuje nepřiměřený zásah do práva povinné na soudní ochranu dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Soud nemůže návrh zamítnout pouze s odkazem na existenci zákonného režimu, aniž by posoudil konkrétní okolnosti případu.
8. Povinná proto navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se exekuce odkládá do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, nebo aby usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
9. Oprávněná se k podanému odvolání nevyjádřila. S návrhem na zastavení exekuce nesouhlasila.
10. Odvolací soud přezkoumal v rozsahu podaného odvolání napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
11. Podle § 46 odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, exekutor zašle povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6. Jinak exekutor provede exekuci.

12. Podle § 47 odst. 2 písm. a/ exekučního řádu má exekuční příkaz účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Podle exekučního příkazu nelze exekuci provést před uplynutím lhůty podle § 46 odst. 6.
13. Podle § 52 odst. 3 písm. b/ exekučního řádu právní mocí o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu se v exekučním řízení rozumí právní moc rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, pokud byl podaný ve lhůtě podle písm. a/ (lhůta dle § 46 odst. 6).
14. Podle § 266 o. s. ř. na návrh může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, jestliže se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlený výkon rozhodnutí mohl mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky a oprávněný by nebyl odkladem výkonu rozhodnutí vážně poškozen. Soud může na návrh rozhodnout, že zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3, § 313 odst. 1 a 3 a v § 320d odst. 1 písm. b) po dobu odkladu neplatí, pokud je to potřebné k dosažení účelu odkladu a oprávněný by tím nebyl vážně poškozen (odst. 1). Podle odst. 2 téhož ustanovení, i bez návrhu povinného může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268).
15. Zákon v § 46 odst. 6 exekučního řádu umožňuje povinné podat ve 30denní lhůtě návrh na zastavení exekuce s automatickým účinkem odkladu jejího provedení. Není proto důvod zároveň žádat o odklad podle § 54 exekučního řádu ve vazbě na § 266 odst. 2 o. s. ř. z důvodů očekávaného zastavení. Takový návrh je namístež zamítnut jako bezpředmětný. Pouze v případě, kdy je navrhován odklad podle § 266 odst. 1 o. s. ř., tzv. ze sociálních důvodů, což není posuzovaný případ, je povinností exekutora, případně soudu návrh posoudit a rozhodnout o něm. Výzva ke splnění vymáhané povinnosti vyhotovená exekutorem ve smyslu § 46 odst. 6 exekučního řádu je povinnému standardně doručována až ve chvíli, kdy již exekutor uskutečnil majetková šetření a případně nalezený majetek postihl exekučními příkazy, jak se evidentně stalo i v posuzované věci (viz tvrzení povinné, že exekutor provedl obstavením účtů). Námitka, že nařízením odkladu exekuce k návrhu povinné by se zabránilo tomuto jednání exekutora, je tedy mylná.
16. Z uvedených důvodů má odvolací soud za to, že napadené rozhodnutí soudu prvního stupně je ve výroku věcně správné, a proto jej podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
17. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení prozatím nebylo rozhodováno (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 4168/19, publikovaný pod č. 120/2019 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 23. dubna 2026

JUDr. Naděžda Zachystalová v. r.
předsedkyně senátu